

Sâmbătă, 8 August, 2026

†) Sf. Preot Mucenic Alexandru din Basarabia; Sf. Ier. Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului, și Miron, episcopul Cretei

Romani 15

³⁰ Dar vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru iubirea Duhului, ca împreună cu mine să vă luptați în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine,

³¹ ca să scap de necredincioșii din Iudeea și ca slujirea mea la Ierusalim să fie bineprimită de către sfinți,

³² așa ca prin voia lui Dumnezeu să vin la voi cu bucurie și'n mijlocul vostru să-mi iau oarecare odihnă¹.

³³ Iar Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toți. Amin!

Matei 17

²⁴ Și venind ei în Capernaum, s'au apropiat de Petru cei ce strâng

¹Înțelesul exact al verbului: a se odihni în urma unui efort, spre refacerea puterilor în vederea următorului (pauza unui sportiv între două întreceri).

dajdia și i-au zis: „Învățătorul vostru nu plătește dajdia?”

²⁵ „Ba da”, a zis el. Și intrând El în casă, Iisus i-a luat-o înainte, zicând: „Ce părere ai, Simone?: Regii pământului de la cine iau dajdie sau bir? de la fiii lor, sau de la străini?”

²⁶ El I-a zis: „De la străini”. Iar Iisus i-a zis: „Iată dar că fiii sunt scutiți.”²

²⁷ Dar ca să nu le fim lor piatră de poticnire, mergi la mare, aruncă undița, ia peștele care va ieși întâi și, deschizându-i gura, vei găsi un statir³. Pe acela luându-l, dă-l lor, pentru Mine și pentru tine”.

Matei 18

¹ În ceasul acela s'au apropiat uce-

² Iisus este Fiul lui Dumnezeu, iar apostolii sunt frații Săi, deci au aceeași calitate de fii ai Tatălui ceresc (desigur, prin înfiere, în timp ce Iisus e prin fire).

³ = Monedă de argint.

nicii de Iisus, zicându-I: „Cine oare este mai mare întru împărăția cerurilor?”

² Și El, chemând la Sine un copil, l-a pus în mijlocul lor

³ și le-a zis: „Adevăr vă spun: De nu vă veți reveni și nu veți fi precum copiii, nu veți intra în împărăția cerurilor⁴.”

⁴ Dar cel ce se va smeri pe sine ca acest copil, acela este mai mare întru împărăția cerurilor.⁵

Tâlcuire

Domnul plătește darea pentru templu și plinește toate celelalte rânduieli, bisericești și cetățenești, învățându-i și pe Apostoli să facă la fel; iar aceștia au propovăduit, mai apoi, aceeași lege tuturor creștinilor. La aceștia, numai duhul de viață era nou; cele din afară însă au rămas neschimbate, mai puțin ceea ce împotriva voii lui Dumnezeu –

de pildă, părtășia la jertfele idolești ș.a.m.d. Mai târziu, creștinismul a ajuns la putere, a alungat toate rânduielile vechi și le-a înstăpânit pe ale sale. Ar fi fost de așteptat ca prin asta, duhul creștinismului să se dezvolte și să se întărească mai lesne. Așa s-a și întâmplat, dar nu cu toți. O mare parte s-au deprins cu rânduielile exterioare ale creștinismului și s-au mulțumit cu asta, nepăsându-le de duhul vieții. Așa stau lucrurile până în ziua de azi. Din întregul număr al creștinilor, abia, abia se va arăta careva creștin și în duh. Dar cum rămâne cu ceilalți? „Au nume că trăiesc, dar sunt morți.” Când Apostolii au propovăduit Evanghelia, cuvântul lor a deosebit partea lui Dumnezeu din mijlocul întregii lumi păgâne; acum, Domnul, prin același cuvânt, deosebește partea Sa din mijlocul lumii creștine. „Cel ce citește să înțeleagă” și să se ostenească a afla dacă se află în partea Domnului; și dacă nu va fi încredințat de asta, să aibă grijă a se împropria Domnului, fiindcă numai în asta se află mântuirea.⁶

⁴ A te purifica, a-ți primeni sufletul, a-ți redobândi starea de nevinovăție a copilăriei.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.